mindere kwaliteit, of zogenaamd uitschot, was, waarvan de prijs naar gelang de kwaliteit en de lengte en breedte wordt vastgesteld. De maten waren inderdaad wat verschillend, maar de kwaliteit was als gewoonlijk bij deze textiel. Bijzonderheden zijn in het antwoord aan Sumatra's Westkust te vinden. Ondanks de slechte markt was het rendement bij verkoop nog $32\frac{1}{2}$ %. De residenten en de gecommitteerden zijn over de terugzending ernstig onderhouden en gewaarschuwd dat ze bij herhaling gestraft zullen worden. De bestelling door het bestuur van koopwaar en benodigdheden voor 1764/65 is zo nauwkeurig mogelijk uitgevoerd. [fol. 13361 Dit betreft ook de onderhorige kantoren voor zover de noodzaak was aangetoond. maar met de voorzorg dat de voorschriften voor de voorraden stipt nageleefd kunnen worden. Het is ook goedgekeurd dat, wegens de slechte staat van de pakhuizen te Airhadji, 38 pakken textiel naar Padang zijn gezonden om daar voor rekening van de resident, die ze besteld heeft, bewaard te worden. Maar dat moet niet te lang duren, zodat de resident er niet verantwoordelijk voor wordt, als ze door plichtsverzuim, niet doordat ze onverkoopbaar zijn, te lang blijven liggen. Dat valt onder hen die het toezicht ter plaatse uitoefenen. Volgens de brief van het bestuur van 3 september 1765 is hun bevolen schade aan deze textiel direct te rapporteren. Om onnodige voorraden te voorkomen en de gezamenlijke dienaren in de gaten te houden, [fol. 1337] is bevolen iedere voorraad aan goud, hoe klein ook, op het hoofdkantoor en onderhorigheden naar Batavia te zenden, waarbij iedere schade door nalatigheid voor rekening van het bestuur te Padang blijft. Buiten de tijd van verscheping naar Batavia moeten voorraden op de onderhorige kantoren boven 20 mark direct naar Padang worden gestuurd. De twee kistjes witte gezuiverde peper die verleden jaar van de panglima, of hoofdregent, ten geschenke werden ontvangen, waren van zulke kwaliteit dat is bevolen daar wel 10.000 pond per jaar van te kopen en naar Batavia te zenden, als die voor maximaal f 24,- het pikol van 125 lb inclusief de onkosten te verkrijgen was. Het bestuur berichtte in zijn laatste brief dat de leveranciers vanwege hun luiheid daartoe niet wilden overgaan. [fol. 1338] Op sterk aandringen beloofden ze wel na te gaan hoeveel er jaarlijks te leveren zou zijn. Daar 123 stukken metalen ijzeren geschut in vergelijk met het aantal manschappen teveel is, werd het bestuur bevolen conform de berekening in de memorie van bezuiniging 75 stukken aan kanonnen en draaibassen die het beste te gebruiken zijn, aan te houden en de overige 48 naar Batavia te zenden. Op de onderhorige kantoren mogen er slechts zoveel als beslist noodzakelijk blijven. Vier overbodige metalen mortieren moeten eveneens teruggestuurd worden, alsmede onbruikbaar en niet te repareren schietgerij op het hoofdkantoor, te Airhadji, Baros en elders, zonder dat dit aan Batavia in rekening wordt gebracht.)

Op de vertooning der bediendens bij hunne missive van den $15^{\rm e}$ october 1764 dat hun commandement was ten laste gebragt f 547,6,-, spruytende uyt een verschil op mark $24,21,1_7^5$ ruim fijn goud dat, op fondament der Padangse resolutie van den $20^{\rm e}$ september bevorens, tegens ongewilde muntspecie a f 400 't mark fijn g'accepteerd, dog abusive bij de factuur met een andere partij gemesleerd aangereekend was, hebben w' hen gepermitteerd hetselve als nu, vermits dat goud reets voor lang op Kormandel vermunt was en hetselve oversulx niet konde werden ten laste gebragt, dat tog voor de Compagnie op een zoude uytkomen, op winst en verlies af te schrijven, mits dat het inschikken deser inwisseling, als alleen geschied om de redenen bij voorsijde hunne resolutie bijgebragt, voor het vervolg niet in consequentie zouden getrocken werden.

(Een verzoek van de resident te Airhadji Joseph Chailje om ontheven te worden van vergoeding van naar Batavia met de sloep Draak in 1763 teruggestuurde en daar verkochte beschadigde textiel en armozijnen, is behandeld, waarbij werd overwogen dat een facteur niet meer goederen van zijn principaal dient te bestellen, dan hij veilig in de pakhuizen, die ook nog slecht en vol ongedierte zijn, kan opslaan. [fol. 1340] Chailje heeft zich daar niet aan gehouden en kan daarom niet zonder meer van vergoeding ontheven worden. De besluiten van 28 februari en 10 april 1764 zijn in zoverre veranderd dat hij slechts moet vergoeden datgene wat de Coromandelse waren minder dan 25 % winst hebben opgeleverd